

главно цитати отъ свои стихове, поради което сж опазени, макаръ въ кжсове, нѣкои отъ неговитѣ първи творби.³⁵ Съ своята скромна, но широка и плодотворна педагогическа дѣйностъ (днесъ слабо оцѣнена, поради изгарянето на цѣлата училищна архива прѣзъ освободителната война), Чинтуловъ туря на здрави основи образованието въ родния си градъ, освободи завинаги своитѣ съграждани отъ затѣпителната атмосфера на грѣцкитѣ училища и разшири образователнитѣ интереси, съ което подпомогна развой на новобългарската книга.³⁶

Грижи за родна църква. — Наредъ съ грижитѣ за добрата уредба на училищата въ родния си градъ, Чинтуловъ, още съ идването си, ще се е заловилъ за прокарването на български езикъ и въ църквитѣ. Училище и църква това сж два нераздѣлно свързани института прѣзъ робството. Ревностнитѣ грижи и помощи за църквата, даватъ подкрѣпка на училището и обратно, тъй взаимно тѣ сж изнасяли побѣда слѣдъ побѣда въ трудния си пжтъ. (Отъ кондиката на Слив. бълг. училище, цитирана и по рано, може да се прослѣди голѣмата материална пожертвувателностъ на всички сливенски граждани за училища и църква отъ 1850 година насетнѣ). Като отличенъ семинаристъ, добъръ познавачъ на библията и църковния редъ, врагъ на всичко грѣцко, Чинтуловъ ще е вземалъ най прѣдно мѣсто въ борбитѣ за прѣмахването на грѣцки езикъ отъ църквитѣ, въ резултатъ отъ които още прѣзъ първата половина на 50-тѣ години въ Сливенъ се е наложило да се чете и пѣе въ църква по славянски. Това се вижда и отъ една дописка на сливенци до „Цариградски Вѣстникъ“, бр. 286 (10. VII. 1856), въ която се съобщава, че сливенския мютесарифинъ Зейнелъ-паша билъ много строгъ,